

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Tăbureanu Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Tăbureanu Ivan Dumitru, născut la 03 iulie 1971, originar și domiciliat în s. Cania, r-1 Cantemir.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.07.2013 - 18.07.2014 (prima instanță);
2. 08.10.2014 - 17.09.2015 (instanța de apel);
3. 05.02.2016 - 11.05.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 18 iulie 2014, Tăbureanu Ivan a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Tăbureanu Ivan este pus sub învinuire că, activînd în calitate de administrator la filiala Cantemir a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, fiind numit în această funcție conform ordinului nr.178 din 09.07.2010, fiind persoană cu funcție de răspundere materială deplină, la data de 16 noiembrie 2012, în baza facturii fiscale seria JB nr.1721428 din 16.11.2012, a primit de la Ocolul silvic Baimaclia al ÎS Întreprinderea Silvicultură „Silva Sud” 13m³ de lemne de foc specia salcîm, pentru a fi transportate pe teritoriul gării auto, situată pe str.B. Glavan. nr.3, or. Cantemir, unde urmau să fie folosite pentru încălzirea încăperilor, acționînd cu intenție directă, urmărind scop de profit, folosind situația de serviciu, a însușit ilegal 13m³ de lemne

de foc, specia salcâm, la suma totală 6.240 lei, prin ce i-a cauzat ÎS „Gările și Stațiile Auto” prejudiciu material.

Pentru a motiva sentința s-a invocat că inculpatul Tăbureanu Ivan a adus masa lemnoasă la el acasă, apoi a depozitat-o la Balan Gheorghe pentru păstrare și apoi a fost transportată la gara auto Cantemir de către inculpat.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Mîțablîndă Sergiu, prin care a solicitat casarea sentinței menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tăbureanu Ivan să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(2) lit. d) Cod penal, și să-i fie numită o pedeapsă în formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale (echivalent 13.000 lei), cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice cu răspundere materială pe un termen de 3 ani.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, prima instanță greșit a analizat și apreciat probele administrate de către acuzatorul de stat și a emis o sentință ilegală, din motiv că nu a luat în considerație totalitatea probelor administrate, corect în cadrul efectuării urmăririi penale și care au fost cercetate la faza judecării cauzei, nu a ținut cont de cumulul circumstanțelor săvîrșirii infracțiunii. Concluziile instanței că inculpatul Tăbureanu Ivan nu a delapidat 13m³ de lemne de foc specia salcâm, care îi aparțineau ÎS „Gările și stațiile Auto” filiala Cantemir, și că în acțiunile lui nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, vin în contradicție cu probele acumulate în cadrul urmăririi penale și care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 septembrie 2015, apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Mîțablîndă Sergiu a fost admis, casată total sentința Judecătoriei Cantemir din 18 iulie 2014, prin care Tăbureanu Ivan a fost achitat de învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, după cum urmează :

Tăbureanu Ivan a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale (echivalent bănesc 13.000 lei), cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice legate de gestionarea bunurilor (fondurilor) publice pe un termen de 2 ani.

Astfel, în ședința instanței de apel cu certitudine s-a constatat, că Tăbureanu Ivan, activînd în calitate de administrator al Filialei Cantemir a Intreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, fiind numit în această funcție conform ordinului nr.178 din 09.07.2010, fiind persoană cu funcție de răspundere materială deplină, la data de 16 noiembrie 2012, în baza facturii fiscale seria JB nr. 1721428 din 16.11.2012, a primit de la Ocolul silvic Baimaclia al ÎS Întreprinderea Silvicultură „Silva Sud” 13m³ de masă lemnoasă de foc specia salcâm, pentru a fi transportate pe teritoriul gării auto Cantemir, situată pe str. B. Glavan, nr.3, or. Cantemir, unde urmau să fie folosite pentru încălzirea încăperilor,

acționând cu intenție directă, cu scop de delapidare, folosind situația de serviciu, a însușit ilegal 13m³ de lemne de foc specia salcâm, prin ce i-a cauzat ÎS „Gările și Stațiile Auto” prejudiciu material în valoare de 6.240 lei.

4. 1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță la adoptarea soluției de achitare a inculpatului Tăbureanu Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, a adoptat o soluție contrară circumstanțelor de fapt constatate în ședințele instanței de fond și de apel, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a conchis asupra faptului că în acțiunile lui Tăbureanu Ivan nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, întrucât nu există fapta infracțiunii.

Eroarea admisă de prima instanță la adoptarea sentinței de achitare constă în faptul, că prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate, iar din circumstanțele de fapt constatate, prima instanță eronat a conchis că acțiunile inculpatului Tăbureanu Ivan nu întrunesc elementele infracțiunii, și că nu există fapta infracțională.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a oferit o apreciere generală tuturor probelor administrate, fără a se referi la fiecare probă în parte, și fără a se expune de ce nu se poate ține cont de anumite probe de acuzare. Bunăoară prima instanță a omis să aprecieze declarațiile martorului Angheluță Valeriu, precum că în februarie 2013 inculpatul Tăbureanu Ivan 1-a telefonat și i-a solicitat anume să-i vîndă lemne. În acest context nu au fost apreciate declarațiile martorilor precum că inculpatul Tăbureanu Ivan 1-a contactat pe Balan Gheorghe la recomandarea martorului Angheluță, și că pretinsul contract de păstrare datat cu 27.11.2012 în realitate a fost semnat în luna februarie 2013.

Conform art.101 Cod de procedură penală „ fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor”

Însă, instanța de apel a constatat că aceste cerințe ale legii procesual-penale nu au fost respectate de către prima instanță, probele administrate pe dosar au fost apreciate greșit, fapt ce a dus la achitarea incorectă a inculpatului Tăbureanu Ivan, precum că nu există fapta infracțiunii și că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Nerecunoașterea vinovăției de către Tăbureanu Ivan nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc cu certitudine existența faptului delapidării masei lemnoase și vinovăția inculpatului Tăbureanu Ivan în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Circumstanțele menționate ale faptei și-au găsit confirmare în instanța de apel prin următoarele probe cum sunt declarațiile martorilor Fuciji Evghenia, Marin Liliana, Angheluță Vadim, Bujac Elena, Cazacu Lidia, Tudoreanu Valeriu, Angheluță Valeriu, Balan Gheorghe, Balan Andrei și Andronic Vasile; factura fiscală seria JB nr.1721428 din 16.11.2012; procesele-verbale de cercetare la fața locului din 06.02.2013 și 08.04.2013;

ordinul de angajare din 09.07.2010 și copia contractului de muncă nr.46 din 09.07.2010 dintre angajatorul ÎS „Gările și Stațiile Auto” și salariatul Tăbureanu Ivan.

Astfel, instanța de apel a constatat săvârșirea cu intenție de către inculpatul Tăbureanu Ivan a faptei penale prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi : *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.*

La stabilirea pedepsei pentru inculpatul Tăbureanu Ivan, instanța de apel a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1.000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, motivul acesteia, personalitatea inculpatului Tăbureanu Ivan, care nu are antecedente penale, dar anterior a fost de 2 ori supus răspunderii penale pentru infracțiuni din impmdență, lipsa circumstanțelor cauzei care i-ar fi agravat răspunderea, prezența circumstanței atenuante a răspunderii penale cum este repararea benevolă a pagubei pricinuite, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, și a considerat echitabil de a-i stabili inculpatului Tăbureanu Ivan pedeapsa în formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice legate de gestionarea bunurilor (fondurilor) publice pe un termen de 2 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Tăbureanu Ivan, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cantemir din 18 iulie 2014, prin care a fost achitat.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele :

- Tabureanu Ivan, fiind pus sub învinuire pentru infracțiunea incriminată, a recunoscut faptul transportării și depozitării lemnelor, însă nu a recunoscut faptul delapidării averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea lui, săvârșită cu folosirea situației de serviciu, adică în ceia ce este învinuit, consideră că nu au fost acumulate probe ce ar confirma vinovăția lui în comiterea acestei infracțiuni;

- reieșind din materialele dosarului nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate;

- pentru sustragerea bunurilor altei persoane sunt necesare anumite condiții, și anume trebuie să fie luarea ilegală a bunurilor din posesia străină, bunurile trebuie să fie mobile, sustragerea trebuie să fie gratuită și cauzat un prejudiciu material efectiv părții vătămate. Dacă lipsește una din aceste condiții - nu poate fi vorba de sustragere;

- nu a fost dovedit că bunurile s-au luat gratuit și că s-a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv părții vătămate, învinuirea s-a bazat pe faptul că bunurile - masa lemnoasă a fost depozitată în altă parte, dar aceasta nu este de ajuns pentru a califica acțiunile inculpatului ca sustragere. Lemnele se aflau în posesia lui ca persoană cu funcție de răspundere, avînd contract de răspundere materială ca administrator al gării Cantemir;

- martorul Andronic și alți martori au declarat că în fiecare an lemnele se decontau după ce se făcea focul în sobă, în cazul dat nu este nici un act de casare (decontare din darea de seamă). Nici nu a fost măcar tentativă de casare a lemnului. Deci, dacă lemnele nu au fost casate, decontate de la contul personal al inculpatului, atunci lemnele nu au fost luate gratuit, nu a fost prejudiciată ÎS „Gările și Stațiile Auto”. Dacă nu este o luare gratuită - nu este o însușire;

- pe dosar nu este parte vătămată, în învinuire este arătată că a fost prejudiciată întreprinderea de stat, dar nu este parte vătămată sau un reprezentat al părții vătămate care să confirme că a fost prejudiciată întreprinderea;

- martorii audiați se împart în două părți: unii care activau cu inculpatul, alții care au avut tangență directă cu procurarea transportarea și depozitarea lemnului. Foștii colegi ai inculpatului nu știu practic nimic cum s-a acționat, care au fost acțiunile lui pe cazul dat, limitându-se la aceia că în colectiv erau relații ostile;

- cauza a fost pornită la plângerea unor persoane, foști colegi care nu știau că lemnele au fost depozitate cu acordul conducerii întreprinderii;

- doar martorul Andronic știa concret că lemnele se aduceau la gară, și după folosire se întocmea un act, care nu se întocmea doar de persoana responsabilă, dar și de reprezentanții ÎS „Gările și Stațiile Auto”, contabilitate care casează lemnele;

- recurentul consideră că este o poziție stranie a martorului Balan Gheorghe și Balan Andrei, care și-au schimbat declarațiile, fără să menționeze motivul schimbării declarațiilor. Aceste declarații trebuie apreciate critic, deoarece sunt combătute de declarațiile inculpatului și a altor martori, care au declarat că lemnele au fost aduse de către Balan Gh. la gara Cantemir, ceea ce confirmă că lemnele au fost la el depozitate;

- instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile unor martori, însă aceste declarații sînt unele din probe și nu sînt afirmative, nu dominează alte probe și trebuie să fie examinată în concordanță cu alte probe;

- declarațiile martorului Platonov O. date în prima instanță, conform cărora la indicațiile sale, Tăbureanu Ivan a depozitat masa lemnoasă în loc sigur, care se confirmă prin contractul de păstrare încheiat la 27.11.2012 între Balan Gheorghe și ÎS „Gările și Stațiile Auto”, reprezentată de inculpat în baza procurii, iar Întreprinderii nu i-a fost cauzat nici un prejudiciu.

5.1. La recursul ordinar declarat de inculpatul Tăbureanu Ivan, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că recurentul potrivit art. 430 Cod de procedură penală este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept, de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanța ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, considerînd că nu au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală. Procurorul mai

menționează că din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei în instanța de apel s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate, just s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpatului în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Autorul recursului consideră că „*nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii*”.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpatului, a martorilor, și probele materiale scrise administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatei, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f.d. 75-83, vol. II).

Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmării penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Tăbureanu Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale delapidării averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvîrșită cu folosirea situației de serviciu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că *„cauza a fost pornită la plîngerea unor persoane, foști colegi care nu știau că lemnele au fost depozitate cu acordul conducerii întreprinderii și instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile unor martori, însă aceste declarații sînt unele din probe și nu sînt afirmative, nu dominează alte probe și trebuie să fie examinată în concordanță cu alte probe”*. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, în recursul depus de inculpatul Tăbureanu Ivan, se mai invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauza dată, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Tăbureanu Ivan, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal în instanța de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Referitor la argumentele invocate de recurent, precum că „*declarațiile martorului Platonov O. date în prima instanță, conform cărora la indicațiile sale, Tăbureanu Ivan a depozitat masa lemnoasă în loc sigur, care se confirmă prin contractul de păstrare încheiat la 27.11.2012 între Balan Gheorghe și ÎS „Gărilor și Stațiile Auto”, reprezentată de inculpat în baza procurii, iar Întreprinderii nu i-a fost cauzat nici un prejudiciu*”, Colegiul penal le respinge și le consideră neîntemeiate, deoarece din declarațiile martorului Platonov Oleg (f.d. 195 verso, vol. I) rezultă că acesta afirmă contrariu „...*eu nu cunosc dacă Tăbureanu Ion a comis careva infracțiuni sau a prejudiciat gara auto cu suma de 6240 lei, deoarece nu am fost înștiințat nici verbal sau alt organ care este abilitat..., în fiecare an noi cumpărăm lemne de foc de la ocolul silvic în mai multe filiale și administratorii ori le depozitează la gară, ori în alt loc ca să nu fie furate... ”.*

Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a stabilit că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Tăbureanu Ivan și neconstituirea ca parte vătămată a persoanei juridice, nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc cu certitudine existența faptului delapidării masei lemnoase și vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Astfel, vinovăția inculpatului Tăbureanu Ivan fiind cu certitudine dovedită prin următoarele probe, cum sunt : declarațiile martorilor Fuciji Evghenia, Marin Liliana, Angheluță Vadim, Bujac Elena, Cazacu Lidia, Tudoreanu Valeriu, Angheluță Valeriu, Balan Gheorghe, Balan Andrei și Andronic Vasile; factura fiscală seria JB nr.1721428 din 16.11.2012; procesele-verbale de cercetare la fața locului din 06.02.2013 și 08.04.2013; ordinul de angajare din 09.07.2010 și copia contractului de muncă nr.46 din 09.07.2010 dintre angajatorul ÎS „Gărilor și Stațiile Auto” și salariatul Tăbureanu Ivan.

Cu privire la argumentul invocat de recurent precum că „*martorul Andronic și alți martori au declarat că în fiecare an lemnele se decontau după ce se făcea focul în sobă, în cazul dat nu este nici un act de casare (decontare din darea de seamă). Nici nu a fost măcar tentativă de casare a lemnelor. Deci, dacă lemnele nu au fost casate, decontate de la contul personal al inculpatului, atunci lemnele nu au fost luate gratuit, nu a fost prejudiciată ÎS „Gărilor și Stațiile Auto”. Dacă nu este o luare gratuită - nu este o însușire*”, Colegiul penal îl respinge și menționează că organul de urmărire penală la 04 martie 2013 a emis ordonanța de începere a urmăririi penale și conform probelor examinate de instanța de apel este demonstrat cu certitudine că inculpatul Tăbureanu Ivan, nu doar a însușit masa lemnoasă delapidată la 17.11.2012, dar și a utilizat-o în scopuri personale, astfel că în luna februarie 2013 pentru a restitui masa lemnoasă la ÎS „Gărilor și Stațiile Auto”, dînsul i-a înaintat martorului Angheluță Valeriu oferta de cumpărare a masei lemnoase.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către inculpatul Tăbureanu Ivan. Astfel de

erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Tăbureanu Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Tăbureanu Ivan Dumitru**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iunie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin